

ZUŠKOVINY

Měsíčník Základní umělecké školy Žatec, okres Louny

Ročník 18 • Číslo 1 • 1. ledna 2020 • Z d a r m a

Všem žákům, vyučujícím, rodičům a přátelům ZUŠ přejeme úspěšné a šťastné vykročení do dalšího roku 2020, ve kterém naše škola bude slavit již 140. výročí vzniku!

Poznáš mě?

Tato rubrika se na stránkách časopisu objevuje již od září 2018. Na fotografiích z dětství našich vyučujících je vaším úkolem poznat kdo to je. Svě tipy můžete psát na papírek, který pak vhodíte do krabičky s názvem rubriky, která je umístěna v košíku u hlavního vchodu do ZUŠ. Nezapomeňte uvést své jméno a pak jména učitelů pod číslem fotky. Ze správných odpovědí vybereme správně tipující, kteří získají sladkou odměnu. Tak hádejte - Poznáte je?

Foto č.13

Foto č.14:

V minulém čísle byly na fotkách tyto vyučující – č.11 R. Žočkova a č. 12 R. Jandíková. Částečně správně odpověděla Světlana Želinská. Přejď si pro odměnu k p. A. Urbancové do kanceláře!

Ze starých letopisů

Tato rubrika se na stránkách našeho časopisu bude objevovat po celý kalendářní rok 2020. Rádi bychom v ní zavzpomínali na ty, jimž vděčíme za to, že máme školu takovou, jaká je dnes. A jak říká klasik, trocha historie nikoho nezabije.. ☺

Hudební život má v Žatci velmi dlouhou tradici. Její kořeny sahají nejméně do období raného novověku. K rozkvětu kulturního života značně přispívalo české a latinské literátské bratrstvo, které tu působilo od první poloviny 16. století. V 19. století vznikala v Žatci velký počet hudebních a pěveckých sdružení. I v období první republiky byl hudební život v Žatci velmi bohatý, především zásluhou Pěveckého a hudebního spolku. Působila zde i tělesa orchestrální. Nejvýznamnějším orchestrem byla bezesporu Žatecká filharmonie (Saazer Philharmonisches Orchester), k jejímuž vzniku významným způsobem přispěl ředitel městské hudební školy Ernst Lutz.

O situaci v hudebním školství v Žatci před rokem 1945 máme bohužel jen málo informací. Hudební výchova byla vyučována v rámci žateckých škol, pěstován byl zejména sborový zpěv.

Dá se předpokládat, že výuka hry na hudební nástroje a zpěvu byla na konci 19. století zajišťována zejména soukromými učiteli. Naše škola patří mezi nemnohá školská zařízení ve městě, která se mohou pochlubit více než stoletou tradicí svého trvání. Z historie máme jen neúplný obraz o kulturním dění a zejména hudební výchově v Žatci, neboť dochované prameny jsou velmi kusé.

Dle některých zdrojů byla již na počátku října 1863 otevřena v Žatci hudební škola, která měla ovšem ryze soukromý charakter. Směrodatný údaj o založení školy pochází z roku 1880, kdy byl Výnosem Rakousko-uherského ministerstva školství

ze dne 28. 7. 1880 vydán souhlas k otevření Městské hudební školy. Dá se říci, že se do značné míry jednalo o charitativní počín, který umožňoval přístup k hudební instrumentální výuce i méně majetným a nemajetným dětem.

Počátky školy však nebyly právě idylické. Škola neměla k dispozici vlastní budovu, výuka byla trpěna v budově dnešní 2. ZŠ v Komenského aleji. Vyučovalo se až po skončení vyučování základní školy. Ve svých počátcích se hudební škola příliš nerozvíjela, mnohými městskými činiteli i řediteli škol byla hudební škola pocíťována spíše jako zbytečné břemeno, kterého by se nejraději zbavili. Také nástrojová výuka byla velmi omezena, nebylo např. možné vyučovat hře na klavír, protože škola jej neměla. Také počet žáků byl v této době velmi malý, pohyboval se mezi deseti až třiceti žáky. Tento stav přetrvával s malými změnami prakticky až do 30. let 20. století, kdy škola získala vlastní prostory po mateřské škole. V interiérech, které byly ihned upraveny pro potřeby školy, bylo možno konečně rozvíjet hudební výuku podle aktuálních potřeb hudební školy. Bylo zakoupeno několik nástrojů - tři klavíry, dvě harmonia, housle, křídlovky a dřevěné dechové nástroje. Tím vznikly minimální potřebné předpoklady pro činnost skutečného vzdělávacího hudebního ústavu. Brzy byly uvolněny pro hudební školu ve stejném domě i zbývající prostory a vyučování mohlo probíhat v pěti třídách, a to po celý den. S materiálním zabezpečením školy rostl i počet jejich žáků, školu navštěvovali jak chlapci, tak i děvčata.

Konec druhé světové války přinesl oživení v úsilí o kvalitní vzdělání dětí a mládeže, a to i v oblasti hudební. Již ve školním roce 1945 – 1946 vznikají v pohraničních městech obnoveného Československa Městské hudební školy a Žatec nebyl výjimkou. Největší zásluhu o obnovení hudebního vzdělávání dětí v Žatci má především houslový virtuos Jaroslav Sauerstein, který zde v dřívějších dobách působil.

Tehdejší Městský národní výbor jej pověřil vedením nově vzniklé Městské hudební školy. Jaroslav Sauerstein však doporučil do této funkce Volyňského Čecha Leonida Berezovského, který již dříve vedl podobnou školu v Křemenci na Volyni. Leonid Berezovský působil jako ředitel obnovené Městské hudební školy až do konce února 1948, kdy odešel na teologickou fakultu v Prešově.

Po válce byla hudební škola umístěna v Husově ulici č.p. 1007. Při otevření školy na podzim roku 1945 se přihlásilo 18 žáků. Koncem roku však jejich počet stoupl až na 70. Ve školním roce 1948 – 1949 byl učiněn první pokus o rozšíření vyučování nad rámec pouze hudebního oboru. Výuka byla obohacena o obor pohybový, rytmiku, kterou vyučoval absolvent baletní školy Dalcroze ve Švýcarsku Vladimír Libovický. Baletní mistr byl bohužel brzy pro nemoc

nucen učitelské místo opustit a náhradu se v té době nepodařilo zajistit.

V roce 1949 dostaly městské hudební školy název městské hudební ústavy a uměleckou kontrolu převzalo prostřednictvím oblastních inspektorů ministerstvo školství. Jaroslav Sauerstein se v následujícím roce s ohledem na svůj zdravotní stav a na nervové vypětí, které přinášela funkce ředitele školy, rozhodl odstoupit a své funkce se vzdal. Na jeho místo ve školním roce 1949 – 1950 přichází Miloslava Dvořáková z Prahy, která v této funkci působí až do roku 1957.

Škola zřídila již v roce 1949 tzv. přípravnou výchovu a aktivně se snažila formou oběžníků šířit povědomí o možnosti hudební předvýchovy mezi dětmi nižšího stupně základních škol. K zápisu pro školní rok 1950 – 1951 se dostavilo 126 žáků, o rok později již 149 žáků (z toho 16 v přípravné hudební výchově), jejich počet tedy každým rokem stoupal. Škola se začala potýkat s nedostatkem učitelů, neboť tehdejší Krajský národní výbor vydal nařízení, že v městských hudebních ústavěch (v roce 1951 byly městské hudební ústavy výnosem Ministerstva školství ze dne 5. července 1951 přejmenovány na hudební školy, v roce 1956 poté na základní hudební školy) smí vyučovat pouze aprobovaní učitelé.

V únoru 1952 vznikla pobočka školy v Postoloprtech. Krajským národním výborem byla do Postoloprten jmenována Zdeňka Šedá, která do té doby působila v Lounech. Zapsáno bylo 29 žáků a učebna byla umístěna ve zpěvní síni tamní střední školy.

Dne 20. května 1952 se uskutečnila ustavující schůze Sdružení rodičů a přátel školy, jehož předsedou byl zvolen učitel František Hofhans. Později bylo ustanoveno, že každý pedagog bude mít ve své třídě jednoho člena SRPŠ, který bude mít možnost kdykoliv navštěvovat vyučovací hodiny. Rodiče tak měli přehled o vyučovacích a vzdělávacích metodách jednotlivých učitelů. Počet žáků se v padesátých letech v Hudební škole v Žatci stabilizoval na počtu okolo 150 dětí (v roce 1953 bylo do všeobecného oddělení zapsáno 109 dětí - 83 klavíristů a 26 houslistů, do přípravné hudební výchovy (PHV) bylo přijato 35 žáků, celkem tedy školu navštěvovalo 144 žáků) a v postoloprtské pobočce se počet žáků zvýšil na 48.

V roce 1957 byla novou ředitelkou jmenována dosavadní učitelka klavírní hry Jaroslava Chudobová. Ve funkci ředitelky školy působila do roku 1962, kdy školu opustila a nastoupila jako ředitelka Základní hudební školy v Rakovníku.

Z této doby nejsou o žatecké hudební škole známy bližší informace. Ani v dochovaných kronikách a dokumentech zachovaných na půdě školy, ani v archivech žateckého Regionálního muzea K. A. Polánka v Žatci a Státního okresního archivu v Lounech, kam byla část dokumentace školy

převezena. Z několika kusých zmínek v školní kronice a ze vzpomínek Jaroslavy Chudobové lze usuzovat, že činnost školy se ubírala v podobném duchu, který zde panoval za vedení ředitelky Dvořákové. Počet žáků se zvyšoval, ve školním roce 1957 – 1958 ve škole studovalo 148 žáků, ve školním roce 1960 – 1961 to již bylo celkem 250 žáků, přičemž výuka byla rozšířena o dechové nástroje.

Mezníkem ve vývoji uměleckého školství se stal rok 1962, kdy byl usnesením vlády ČSSR z roku 1961 změněn název všech základních hudebních škol na LŠU (lidové školy umění, lidově zvané „lidušky“). Jednalo se o v jistém smyslu revoluční počín, jelikož výuka na těchto školách již neměla být zaměřena pouze na hudební obor, ale měla zahrnovat i další obory estetické výchovy – obor výtvarný, taneční a literárně dramatický. V plném rozsahu byly obory vyučovány nejprve jen v okresních městech, ale i tak šlo o velký krok kupředu. Do roku 1975 pak měla probíhat postupná přeměna, aby byly všechny čtyři obory zavedeny na všech školách. Tímto usnesením nabyla lidová škola umění daleko závažnějšího významu než doposud.

pokračování v dalším čísle

Představujeme absolventy školního roku 2019/20:

Michaela Tímrová

Výtvarný obor začala Michalka navštěvovat již se vstupem na základní školu. Nyní je absolventkou prvního cyklu. Mám radost, že výtvarce zůstává věrná i po přechodu na víceleté gymnázium. Po celou dobu svého studia prokazuje zájem o tento obor. Techniky plošné i prostorové tvorby zvládá na výbornou. Já doufám, že výtvarce zůstane věrná i při studiu druhého cyklu.

Její práce jsou každoročně k vidění na společných výstavách výtvarného oboru, ve školním kalendáři i v tomto časopise.

Iveta Mynaříková

Eliška Kalousková

Elišku vnímám už dlouhých 9 školních let jako tichého pozorovatele, který se samostatně do předvádění moc nežene. Když ale dostane příležitost, ráda a moc hezky se světu ukáže. Eli je skvělá holka – nikdy nezkazí žádnou srandu, je milá, vnímavá a citlivá, vždycky ráda pomůže, a cítím v ní velkou dramatařskou oporu a soudružnost. A protože byla v loňském a předloňském roce často nemocná a hodně chyběla, doufám, že si svou dávku bacilů už vybrala, a že si v letošním absolventském ročníku všechno vynahradíme a že si ho moc užijeme.

Radka Jandíková

Anna Husáková

Aničku přivedli do základní umělecké školy babička s dědečkem. Bylo to v roce 2013 a Anička nastoupila do mé klavírní třídy. Pomalu a z počátku i s obtížemi jsme překonávaly první problémy, ale protože prarodiče důsledně dbali na domácí přípravu, Anička se naučila pravidelně cvičit a díky každodenní přípravě tak začala dělat pokroky. Hrála na školních koncertech, vystupovala na všech třídních přehrávkách a s tetou i na Rodinných koncertech. Ve školním roce 2017 -18 byla mezi oceněnými žáky. Roky utekly a z nesmělé Aničky je samostatná slečna a absolventka. Přestože ji čeká ještě 9. třída, už dnes ví, že by ráda jednou byla učitelkou. Má ráda matematiku a od letošního roku navštěvuje taneční obor paní učitelky Ivany Fábryové. Hra na klavír jí bude určitě prospěšná při dalším studiu a věřím, že láska k hudbě jí bude provázet po celý život.

Jana Bednářová

Pavel Černík

Pavlík je hodný kluk s romantickou duší. Ale i romantické duše mohou sledovat akční filmy, poslouchat rap (taky si ho někdy pustím) a ve škole mohou mít rádi kromě tělocviku i fyziku. Odmalička hraje amatérsky (v původním slova smyslu) fotbal, a to se mi moc líbí! A snad se na mě nebude zlobit, když na něj prozradím (aspoň tak jsem to pochopila), že ovládá umění lenošit, nežene se stále za něčím, umí se zastavit a hledět. Všechny dobré věci prý vyrostly z lenosti, získáme tím totiž cenný čas na snění i přemýšlení. Má to samozřejmě i svůj rub, když se to přežene, to je jasné! A tak doufám, že bude Pavlík snít víc i u cvičení na klavír, abychom se k němu mohli přidat na jeho absolventském koncertě.

Romana Olivíková

Ella Pohoriljak

Ella u nás absolvovala I.cykus v oboru Hra na housle před čtyřmi lety. Čas uplynul jako voda a Ella je absolventem podruhé-tentokrát druhého cyklu hudebního vzdělání na ZUŠ. Co se změnilo? Ella se blíží nejen k závěru svého základního hudebního vzdělání, ale i ke "zkoušce dospělosti" maturitě na gymnáziu. Po ní by Ella ráda vystudovala medicínu. Na přijímací zkoušky se v současnosti pečlivě připravuje. Ella byla vždy pohotová ve hře z listu a zároveň vzhledem k možnostem pečlivě připravená na hodiny i na vystoupení. Doufejme, že si v době budoucí najde možnosti, jak své znalosti a dovednosti v houslové hře využije co nejlépe.

Blanka Koňáková

Jan Petřík

V roce 2009 nastoupil do přípravného ročníku hry na klávesové nástroje a byl přidělen do třídy pana učitele Libora Růžičky. Již po dvou letech, po splnění věkové hranice, se začal věnovat hře na trubku u stejného pana učitele a věnoval se také sborovému

zpěvu u paní učitelky Anny Urbancové. V roce 2015 ukončil první cyklus absolventským koncertem.

I přes náročná studia Střední elektrotechnické školy v Podbořanech pokračuje v návštěvě základní umělecké školy druhým cyklem. Účinkuje v souboru komorní hry Q-5 a jazzovém souboru The Little bit Band, se kterými se aktivně účastní akcí pořádaných základní uměleckou školou. Dále také účinkuje na různých akcích, které nejsou pořádané základní uměleckou školou, ale Honzu baví a zajímají. Mezi tyto aktivity patří například hraní v Žatecké Reggae kapele Jahtec Jammi'n Job a účastní se i na akcích, jako jsou například Chmelfest a různé historické slavnosti mimo náš region.

Libor Růžička

Adéla Poustecká

Svou hudební dráhu v zušce započala u p. uč. Růžičky na zobcovou flétnu. Před třemi lety s krátkým klarinetovým intermezem přestoupila na saxofon do třídy p. uč. Musila. Rychle se se saxofonem skamarádila, a tak se také brzy účastnila soutěží. V současné době hraje též v orchestru The Little bit Band a zpívá ve sboru Camerata.

Aleš Musil

Tereza Štruncová

Absolventka prvního cyklu výtvarného oboru.

Výtvarný obor u Mgr.I.Mynaříkové začala navštěvovat již v první třídě základní školy a i přes veškeré své sportovní aktivity je výtvarnému tvoření věrná. V průběhu svého studia se aktivně zapojovala do všech výtvarných soutěží, do společných akcí. Její práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách. Terča jistě zůstane výtvarnému umění věrná – a to při studiu druhého cyklu, nebo ve svém dalším životě, do kterého jí přejeme mnoho úspěchů.

Iveta Mynaříková

Anna Krandová

Anička Krandová od svých malých let navštěvuje naši školu. Jako malá holčička nastoupila do Scholy ludus a jak mi řekla, tak ji Schola bavila, ale vždy se pak těšila až ji vyzvednou rodiče. Od první třídy navštěvovala mažoretky a hru na flétnu. Poté navštěvovala lidové a orientální tance. To ji ovšem neuchvátilo natolik a ve čtvrté třídě se přihlásila na sólový zpěv, ve kterém vydržela až doteď. Anička je velmi milá a spolehlivá holčička, která do hodin zpěvu jde vždy s elánem a chutí do práce.

Klára Čoudková

Veronika Vernerová

Verča je... Verča. Celé mé slovo by takto mohlo začít i skončit, protože je všehkájící. Verča se totiž nedá popsat a když, musel by to být dlouhý výzkum s nejistým závěrem. Verča umí naštvat, a jak! Verča umí šokovat. Umí vyděsit. Ale taky umí mile překvapit, rozesmát, potěšit i strhnout. A to jak slovem, tak i hudebně. Jako sólo jedinec na pódiu i

v rámci celku, orchestru. Bez ní by má třída, orchestr, komořiny i jiné akce, na kterých se vždy podílela a doufám, že i dál podílet bude, byly jen nudné předvídavé činnosti. Jen kdyby trochu víc cvičila, byla by to paráda. ☺ Ale celý život není jen o cvičení a hře na kytaru. Jsou jiné a důležitější věci. Vid', Verčo ☺

Lucie Kolmanová

Eliška Škvaridlová

Zahájila výuku tance již jako 4letá v r. 2010. Od samého začátku mě překvapovala svým talentem, nadšením a chutí do tance, ale hlavně na tak nízký věk vysokou zodpovědností. A tak velmi brzy jsem ji „využívala“ na předvádění různých tanečních kroků a toček, aby ostatní viděli, že je možné se jim naučit. Ve třídě byla Eliška hodně oblíbená a pro děti ve třídě vzorem a „tahounem“. Po několika letech si Eliška k tanci přidala i mažoretky u malých Princezen, pak starších Berušek a nakonec jsem ji pro šikovnost zařadila do nejstarších Pomněnek. Stejně tomu bylo i u tance. Eliška výuku tak skvěle zvládala, že jsem ji přeřadila mezi nejstarší dívky souboru Sedmikvítek, kde tančí dodnes. Tanec ji stále baví, nemá žádný problém se naučit složitějším tanečním krokům a prvkům, a dokonce sama odkoukala a naučila se tanec Ponad flášu, který tančily jen 3 nejzkušenější dívky. Co se týče mažoretek, od září 2017 chodí do Matulenek k p. uč. Turkové, protože jsem mažoretky přestala vyučovat. Zde se Eliška věnuje i sólovému tanci s hůlkou. Věřím, že Elišku její zanícení pro tanec neopustí a bude se mu věnovat i po absolutoriu ve II. Stupni TO. Přejeme jí s p. Turkovou hodně štěstí, ať se jí vše daří, ale hlavně přejeme pevné zdraví!

Ivana Fábryová

Tereza Dubová

Výtvarný obor začala Tereška navštěvovat již se vstupem na základní školu. Nyní je absolventkou prvního cyklu. Mám radost, že výtvarce zůstává věrná, i přes svůj veliký zájem o volejbal. Patří mezi mé šikovné výtvarnice, i se svým handicapem, a tím je pomalejší tempo při práci ☺. Její práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží. Pevně věřím, že Tereška zůstane výtvarnému oboru věrná i při studiu druhého cyklu.

Iveta Mynaříková

Tomáš Charvát

Do ZUŠ do tanečního oboru začal chodit v roce 2011 v šesti letech. Od začátku byl velmi talentovaný a byla vidět jeho láska k tanci, protože u něj zůstal i přesto, že některé roky byl v kolektivu jediný kluk. Později se vyhranil do stylu street dance, ale nebrání se ani ostatním stylům. Je pozorným a poctivým žákem s pravidelnou docházkou i přesto, že musí do Žatce dojíždět z Nového Sedla.

Lenka Turková

Tereza Štefková

Terka je mojí žačkou už od roku 2012, tedy 8 školních let. Pamatuji se na plachou malinkou holčičku, která se tenkrát v dramatu poprvé objevila, a která se tehdy moc neprojevovala.

Tyhle vody jsou už ale dávno pryč – Terezka vyrostla v mladou slečnu, která se už nestydí projevit, říci svůj názor a vymyslet pořádnou lumpárnu. A přesně za tohle jsem moc vděčná. U svých žáků si přeji a snažím se jim dopomoci k tomu, aby byli sví, nestyděli se za to, a ukázali, co skvělého v nich dřímá. Moje mise byla splněna a jsem šťastná.

Moc se těším, až i vy letos na absolventských koncertech uvidíte, co v Terce dřímá, a budete si užívat její projev stejně jako já.

Radka Jandíková

Recenze:

Recenze vystoupení TO ZUŠ Žatec

Taneční obor ZUŠ Žatec od začátku nového školního roku nezažáhl a kromě řádné výuky absolvoval za 4 měsíce celkem 10 vystoupení. Tradicí je účinkování našich tanečníků při zahájení žatecké Dočesné. 6.9.2019 vystupovaly mažoretky Sněhurky a duo Bára Strasserová s Magdalenou Kuffovou p. uč. L. Turkové, a Pentlička a Sedmikvítek p. uč. I. Fábryové. Oddělení lidového tance o týden později předvedlo v rámci Dnů kulturního dědictví v žateckém muzeu Chmelový tanec při rekonstrukci významné historické události – příjezdu Zimního krále Fridricha Falckého do Žatce. V říjnu pak lidové a i orientální tance mohli shlédnout diváci na oslavách Dne seniorů ve Staré papírně – 1.10.2019, v Krásném Dvoře na Jablečném dni – 6.10. a 19.10. v Lidovém domě na plese Domova pro seniory a Pečovatelské služby Žatec. 31.10. 2019 pochodovaly mažoretky Sněhurky a Matuleny na akci Halloween, kterou pořádají každoročně Učitelé pro Žatec. Pentlička, Sedmikvítek a Šeherezády pak 13.11.2019 potěšily svým tanečním vystoupením klienty Domova pro seniory v Žatci na Pražské ul. a přinesly jim do pošmourného a uplakaného podzimního dne trochu pohody. Žáci TO se podíleli i na programu Vánočního koncertu ZUŠ v Městském divadle v Žatci 10.12.2019.

Ivana Fábryová

Co se chystá:

V letošním roce se koná soutěž ZUŠ v těchto nástrojích: hra na klavír, čtyřruční hra na klavír, hra na kytaru, komorní hra kytar, hra na smyčcové nástroje, orchestrální hra. Na všechny se naši žáci pilně připravují.

Školní kola se konají **27. a 28.1. 2020** a jsou veřejně přístupná. Ti úspěšní pak zahrají na **Koncertě vítězů školního kola 4.2.2020**. Okresní kolo pro hudební obor se koná v ZUŠ Louny **27.2.2020**.

Pěvecké sbory budou mít svůj samostatný koncert **22.5. 2020** v kostele u Kapucínského kláštera.

Dále Cameratu čeká v rámci Open ZUŠ velký společný koncert v katedrále sv. Víta na pražském hradě dne **13.5. 2020** a také koncert v Teplicích **15.5.2020**.

Připravujeme ke **140. výročí** vzniku naší školy řadu koncertů, nejen těch velkých, ale i menších, která si uspořádají jednotlivá oddělení samostatně, dále různé workshopy a tvořivé dílny. První koncert, který má již své datum je **Komorní koncert posluchčů Konzervatoře v Teplicích**, kteří u nás vyučují. Tento koncert se bude konat **11.3.2020** a dále **Komorní koncert Tria Tones**, který se bude konat dne **20.3.** O všech ostatních akcích budete informováni na nástěnce školy a na našich webových stránkách: www.zuszatec.cz.

Z větších akcí nás čeká **8.2.2020 Masopust**. Letos je ve spolupráci s Městem Žatec, a tak jeho průběh bude maličko jiný, než byl doposud. Vše se včas dozvíte.

(V dřívějších dobách se říkalo, že rok má 5 období – jaro, léto, podzim, zimu a masopust. Je to prazvláštní období, kdy je ještě zima, ale příslib jara je na dohled. Lidé zapomenou na „dobré vychování“, tancují, veselí se, převlékají za roztodivné tvory, pijí, jedí tučné pokrmy a chovají se trochu ztřeštěně a bláznovsky. Kořeny tohoto obyčeje sahají až do antického období, ale je možné, že se odehrávaly ještě dříve a i v jiných kulturách. Masopust nebýval jen zábavní záležitostí. Bylo v něm mnoho magie, pověřených rituálů a víry lidí, že tímto chováním si zabezpečí reprodukci svého rodu a prosperitu hospodářství. V některých oblastech ČR slavení

masopustu přetrvalo do dnešních dnů, hojně v jižních Čechách, Chodsku, v okolí Hlinska na Vysočině, Valašsku a na jihu Moravy. Masopust trvá od Tří králů do Ostatků, což je úterý před Popelcem. Popeleční středou končí veškeré radovánky a zahajuje se šestinedělní předvelikonoční půst. Délka trvání masopustního veselí se odvíjí od prvního jarního úplňku, tedy prvního úplňku po 21. březnu.

Lidové maskary měly svoji symboliku a funkci. Vůdčí postavou byl **Lauf**, oblečený v hustě pestrými odstřížky pošítem oděvu. S Laufrem někdy chodila Ženuška, muž přestrojen za ženu, notně vycpaný a nápadně nalíčený. Dalšími maskarami jsou Ženich a Nevěsta, Vily, Turci, Kobylka, Ras, Medvěd s Medvěďárem, Bába s nůši, Žid, Kominík, Doktor, Cikánky, Policajti, Hasiči, a Slamák či Slaměný, který měl oblek vyrobený z dlouhé žitné slámy, s nápadným vysokým kloboukem a obuškem ve tvaru copu, vše vyhotovené ze slámy. Průvod doplňovaly další postavy lidské i zvířecí, podle lokálních zvyklostí. V současnosti můžeme vidět i seriálové postavy, hvězdy šoubyznysu i politiky. To už ale patří spíše do karnevalových maskarních zábav, nikoliv k tradičnímu lidovému masopustu. V čele průvodu šel s muzikou Lauf, který maskarám velel. Pořadí masek je závazné. „Černé“ či „šeredné“ maskary chodily vzadu a nesměly předbíhat „pěknou“ neboli „červenou“. První zastavení bylo u starosty obce s žádostí o povolení masopustní obchůzky. Poté šel průvod od domu k domu, Lauf v předstihu zjišťoval, jsou-li obyvatelé doma a souhlasí-li s návštěvou maskar. Ve staveních bylo nachystáno pohoštění a kořalka. Nabízely se zabíjačkové speciality, sekaná pečeně, koblihy, smažené vdolky, boží milosti. V podvečer průvod dorazil na určené prostranství, kde se „porážela“ Kobyla, „zastřelil“ Medvěd či „pochovávala“ basa jako ukončení masopustního veselí.

Čerpáno z knihy Hody, půsty, masopusty... od Kamily Skopové).

Dále bychom vás chtěli pozvat na **Koncert učitelů**, který je naplánován na **31.3.2020**. a který je u našich žáků velmi oblíben, protože se v něm „přehazují role“. Trému na jevišti mají pro změnu učitelé, kteří navíc bývají sami překvapováni různými úkoly, o kterých předem nic netušili. ☺

A samozřejmě nás čeká řada žákovských koncertů a třídních přehrávek, kterých je mnoho.

V literárně dramatickém oboru nastala od ledna změna vyučujících. Paní učitelka Radka Jandíková i paní učitelka Bryndová odešly na mateřskou dovolenou a za ně do konce roku budou vyučovat paní Lucie Brichtová a paní Zuzana Petránová. Dne **30.1.2020** se bude konat školní kolo recitační soutěže.

Chválíme:

Ráda bych touto cestou jmenovitě pochválila a poděkovala žákům paní učitelek:

P.Sekretové - A.Sklenkové K.Žočkové,T.Svobodové, K. Čoudkové - A.Kadášové, N.Hlaváčkové, J.Burdovi, J.Pospíšilovi, A.Dolejšové, K.Kotvaldové, V.Braunové, L.Hartmanové, K.Basákové.

Lucie Kolmanové: - V.Vernerové, M.Mynaříkové, A.Zámečnickové.

a i těm mým dramatickým - J.Jelínkové, P. Hrůzovi, A.Holštajnové, L.Novákové, E.Bučilové, Š.Šmerákové, Z.Staňkové, J.Legutkovi

za to, že si udělali čas na přípravu a následné vystoupení v žatecké LDN dne 14. listopadu 2019. Společně jsme zpívali, recitovali, hráli na hudební nástroje a trochu si i povídali. Není lehké vystupovat v nemocničních prostorách, ale o to větší má moc rozveselit, rozesmát a někdy i dojetím rozplakat všechny nemocné tváře. A to za to stojí!

Radka Jandíková

Oceněný žák:

LDO:

Aneta Chomová
Alisa Derenchenko
Anna Měkynová

Adéla Vrbatová
Aneta Menclová

TO:

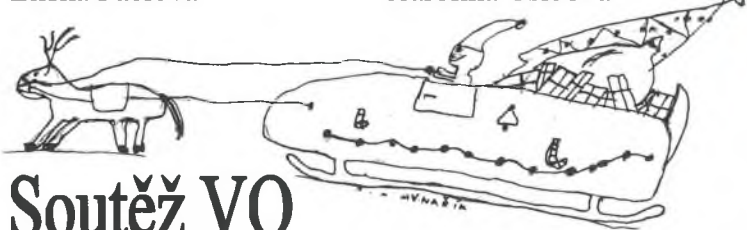
Martina Šibalová
Lucie Adlerová
Sofia Kharlamová

Mirka Dušková
Marie Bechyňská
Natálie Müllerová

VO:

Aneta Šťastná
Markéta Jamborová
Stanislav Kadlec
Eliška Páclová

Anna Wiedová
Helena Havlová
Jakub Wagner
Karolína Csibová

Soutěž VO

Výtvarný obor vyhlásil u příležitosti 140. výročí vzniku naší školy *Soutěž o nejzajímavější logo školy.*

Vyhodnocení:

Kategorie: 10 -13 let

1.místo	Barbora Segečová, 12 let
2. místo	Karla Tůmová, 13 let
Michaela Tímrová, 13 let
3. místo	Jakub Wagner, 9 let
Šárka Bílková, 10 let
Viktorie Cviková, 13 let

Kategorie: 14 -16 let

1. místo	Pavla Lešková, 16 let
Adéla Zámečnicková, 14 let
2. místo	Veronika Milyanová, 15 let
Markéta Jamborová, 16 let
Adéla Bazalová, 15 let
3. místo	Daniel Šalda, 14 let

Hledáme šikovné fotografie z řad našich žáků, kteří by se chtěli na dokumentování našich akcí podílet svými fotografiemi. Autory vždy uvedeme v časopise. Pokud máte zájem, přijďte se o tom domluvit s paní Alžbětou Urbancovou ☺

PRÁZDNINY:

Pololetní 31.1. 2020

Jarní 17.2. – 23.2. 2020

Velikonoční: 9. – 10.4. 2020

V těchto termínech se nevyučuje a škola je zamčená!

Termíny písemných prací HN

Písemnou práci si žáci, kteří byli osvobozeni od pravidelného docházení do výuky hudební nauky přijdou napsat v termínu:

13. 1. 2020 – 17. 1. 2020 kdykoli během výuky hudební nauky a multimédií.

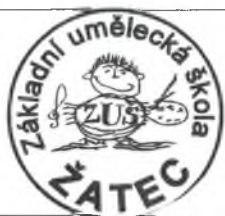
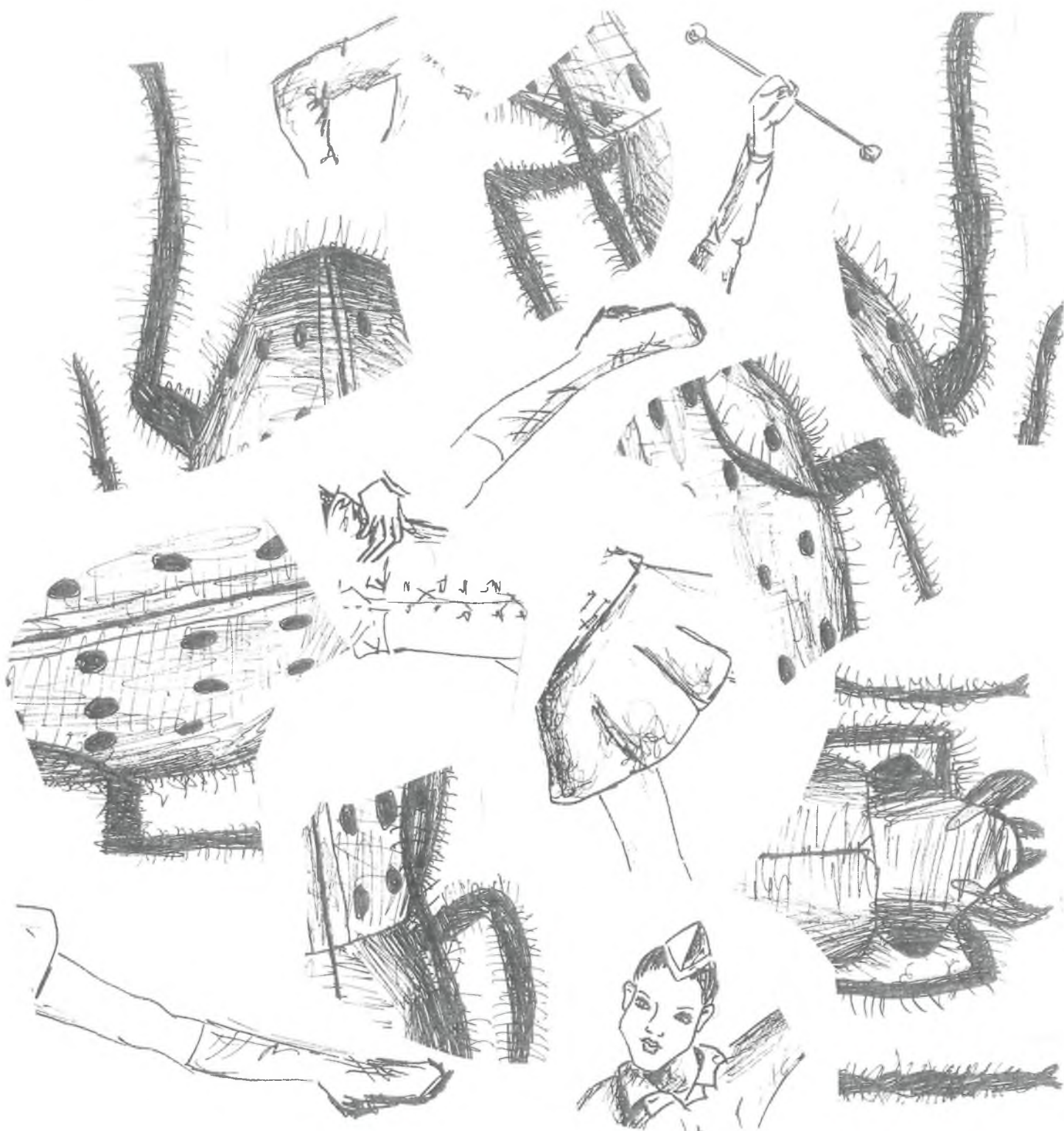
Náhradní termín testů: 22. 1. – 24. 1. 2020

Kdo se nedostaví k testům v řádném ani v náhradním termínu, nebude včas hodnocen (nedostane vysvědčení) a v únoru bude muset vykonat komisionální zkoušku!!

Hrátky s obrázky

Tato rubrika je nová, ale vlastně ji znáte.. Každý rok se střídá VO a LDO v tom, kdo si pro vás připraví něco zajímavého. V letošním roce to bude ze šuplíku VO, takže název rubriky je jasný.

Sestaviš obrázky? ☺

ZUŠKOVINY – měsíčník Žatecka. Místo vydání, tisk a vydavatel:
Základní umělecká škola Žatec, okres Louny, IČO:477 86 825
Evidenční číslo: MK ČR 14061
Odpovědný redaktor: MgA. Alžběta Urbancová
Adresa: Studentská 1030, 438 01 Žatec, tel.:415 740 368, zus@zuszatec.cz

